

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הר"ח שמועון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

ר"ח הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ירושלים עיה"ק תו"ת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר קרח לכבוד ... אחדושה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ויקח קורה... ויקומו לפני משה... ויאמרו אליהם רב לכם" (במדבר טז).

והנה מעבר לכל ענין המחלוקת של קורה ועדתו, שהוא חמור מאד מאד, וכדלקמן, יש לשים לב על עצם מעמד החוצפה, מעמד עזי פנים, שבאו והתייצבו ודברו כך עם מורם ורבים קדוש ישראל ורבים של כל ישראל עד סוף כל הדורות.
הנה בשלומדים פרשת קורה - נחקקת חוכרים בעיקר ענין המחלוקת שהיא עבירה חמורה, אבל מדלגים או כמעט מדלגים, על חומר ענין החוצפא, אבל כל מעיין ישר יראה שהיא שורש הבעיה, שאילולי חוצפתם לא היו חולקים, ועצם החוצפא היא לא פחות חמורה, וכשנשים לב נראה שכבר עמדו בזה חז"ל. עיין בתרגום יונתן

ואמרינן (תגינה יד.) שמונה עשרה קללות קילל ישעיה את ישראל, ולא נתקררה דעתו, עד שאמר להם המקרא (ישעי' ג, ה) ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד, ואמרינן (קה"ר ט, כו) כל המעיז פניו בתלמיד חכם - כאילו מעיז פניו במלך [שחייב מיתה]. ואמרינן (אבות פ"ה מ"ט) עז פנים - לגיהנום [ואין זו קללה, אלא מציאות מתבקשת], ואמרינן בזה"ק ויקהל (דף ריח.) כל אינון תקיפי מיצחא דלית להו כסופא - לית הון חולקא בעלמא דאתי, אבל מאידך מי שהוא בוש פנים - חלקו בגן עדן (אבות סט.) ויהי' חלקינו עמהם.

בברכת התורה וכמו"ס

שמועון יוסף הכהן ויוזפלד

התיקון הכללי

יחד עלי יתלחשו (תהלים מא, ח).
יחד עלי יתלחשו. היינו שמתאספים ביחד ומקימים פרלמנט פיטופטים לדון עלי, ומקימים מועצת קונסוליה עלי. עלי יחשבו רעה לי. והם מתאמצים לטכס עצות רעות עלי.

מחומה חמה

הַמָּמוֹן וְהַעֲשִׂירִית הֵיא בְּחִינַת חוֹמָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (מְשָׁלִי י"ח): "הוֹן עֲשִׂיר קָרִית עֲזוֹ וּבְחִוּמָה נִשְׁנָבְהָ" וכו'. וְהַכֶּעָם הוּא קְלָקוּל הַחוֹמָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (שֵׁם ב"ה): "עִיר פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ". וְהַפֶּעַל דְּכָר בְּשִׂרְיָאָה שְׂיִוֵּרָד לְאָדָם הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁפַע שֶׁל כְּמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוֹמָה כְּנ"ל, אֲזִי הוּא עוֹשֶׂה לוֹ מְוָה הַהֲשַׁתְּלְשְׁלוֹת, כְּעַם, שְׁמוֹמִין לוֹ דְּכָר לְכַעַם, וְנִתְקַלְקַל בְּחִינַת הַחוֹמָה, עַל־יְדֵי הַכֶּעָם כְּנ"ל. כִּי הַכֶּעָם וְהַמָּמוֹן הֵם בְּחִינַת אַחַת, בְּשִׂרְשׁ הַהֲשַׁתְּלְשְׁלוֹת כְּנ"ל. וְעַל כֵּן בְּקַל מְהַפֵּךְ לוֹ הַהֲשַׁתְּלְשְׁלוֹת שְׁפַע שֶׁל כְּמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוֹמָה, לְכַעַם שֶׁהוּא הַפֶּךְ הַחוֹמָה, וְעוֹשֶׂה לוֹ מְחֻמָּה חֲמָה, שְׁמֻחָפָה הַמָּמוֹן לְכַעַם כְּנ"ל.

(ליקו"מ סח)

בן עזיאל על פסוק ויקומו לפני משה, חז"ל וקמו בחוצפא, באנפי דמשה ע"כ. וכן איתא במדרש הגדול, ויקומו לפני משה, שקמו לפניו בעזות פנים כענין שנאמר (מיכה ז, ה) בת קמה באמה, ואומר (ש"א כב, ח) כי הקים בני את עבדי עלי לאורב. וכן איתא במדרש לקח טוב כאן. וכן בפתרון תורה איתא מלמד שקמו בעזות פנים ועליהם נאמר (ישעיה ג, ב) הכרת פניהם ענתה בם וכו'. וכן איתא בילקוט שמעוני (משלי ח"ב רמז תתקס, בשם מדרש), ע"פ (משלי יח, כג) ועשיר יענה עזות. וחז"ל העיזו איש רשע בפניו (שם כא, כט) זה [קורח] דתן ואבירם שנאמר ויקומו לפני משה. וכן איתא במדרש תנחומא (סי' ט) שנאמר (משלי כא, כט) העז איש רשע בפניו, ומי שהוא בעל מחלוקת, שנאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים, ושניהם היו בדתן ואבירם, עזות פנים ומחלוקת [וחז"ל מדרש לקח

דבר בלועל יצוק בו. היינו הרשע שעשה - ישפך ויתוך ויבוא אליו, כי המשקר כמה פעמים, לבסוף מאמין לשקר שהוא בעצמו המציא. וכדרך הנוצרים עם עלילותיהם על עם ישראל, וכיום גם הערבים. וכדרך המתנגדים עלינו. ואשר שכב לא יוסיף לקום. היינו שרגילים בקללות לקללו, שאם כבר שוכב חולה ומתקרב למות, יהי רצון שלא יקום אלא ימות. (מתוך הספר "שי למורא" פרוש על תה"כ)

כל מה דעביד רחמנא

וע"כ הזוכה ללכת תמיד עם הידיעה הזאת שכל מאורעותיו הן לטובתו, ולהכניס השכל הזה עמוק עמוק בלבו ומחו ודמו, אזי זוכה לחיים טובים ונעימים ושום דבר ושום מאורע אינו מבלבלו כי יודע שהכל הוא בהשגחה פרטית וכמ"ש חז"ל (ברכות לג:; כתובות ל.) הכל בידי שמים, ולטובתו וכנ"ל.

והידיעה הנ"ל לא דבר ריק הוא ואפי' מי שזוכה לידיעה הנ"ל הרבה הרבה צריך להתפלל לפניו ית' שלא יתבלבל ושללא ישל בזה בשעת מעשה וניסיון, כי כמה גדולים נתבלבלו בשעת המאורע, וכמ"ש חז"ל (שוחר טוב תהלים, עג) אמר אסף אני לא הייתי יודע שטובים היסורים וקנאתי ברשעים ובשביל שקנאתי ואני כמעט נטיו רגלי ולמה כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה וכו' עיי"ש וכדאיתא שהיו גדולים שנכשלו ממש ונפלו עמוק מאד מחמת זה וכמ"ש חז"ל (סוף חולין, קמב.) תנא דבי ר' יעקב אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שכרה בצדה שאין תחיית המתים תלויה בה.

(מתוך הספר "יש מאין" על ליקו"מ)

טוב, ויקומו לפני משה, העיזו פניהם לפניו, אלו הזכורים מעלה. וכן איתא במדרש רבא (יה, יב), ככל הכתוב במדרש תנחומא. וכ"ה בילקוט שמעוני רמז תשנא. וכן הוא במדרש תנחומא הישן, אות כא. והנה העז פנים - הוא אדם ירוד ומגונה ובזוי ומרוחק מאד, כדאמרינן במסכת כלה רבתי (פ"ב) עז פנים - ר' אליעזר אומר [סימן שהוא] ממוזר. ר' יהושע אומר בן הנדדה. רבי עקיבא אומר ממזר וכן הנדה. וע"ש אין לעז פנים תשובה. ואמרינן (תענית ז:) כל אדם שיש בו עזות פנים - סוף נכשל בעבירה, ובידוע שנכשל בעבירה, וכן אמרו (בי"מ פג:) מדחצוף כולי האי - ש"מ רשעא הוא. ואמרינן (תענית שס) כל אדם שיש בו עזות פנים - מותר לקרותו רשע, ומותר לשנאתו. ואמרינן (במדבר שס, תנחומא שס) מי שיש בו עזות פנים, ואינו מתבייש לפני מי שגדול הימנו - נקרא רשע. ואמרינן (תנא דבי אליהו רבא פט"ו) הנהנתין ועזי פנים - עליהם הוא אומר (תהלים לו, יז) כי זרועות רשעים תשברנה. ואיתא בכלה רבתי (פ"ב) כיון דמעזי פניו - נקרא רשע.

מדרש

בא וראה כמה קשה המחלוקת, שכל העור במחלוקת, הקדוש ברוך הוא מאבד את זכרו. שכך כתיב, ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש. אמר רבי ברכיה, כמה קשה המחלוקת, שבינת דין של מעלה אין קונסין אלא מן עשרים שנה ומעלה, ובית דין של מטה מן שלש עשרה. ובמחלוקתו של קרח, תנוקות בן יומן נשרפו ונבלעו בשאל תחתית, וכתוב, ושיהם ובניהם וטפם, וירדו הם וכל אשר להם. לפיכך כתיב, ויקח קרח.

(תנחומא ד)

התורה הולכת בירושה

יש טועים הרבה וסוברים בדעתם כאלו התורה הולכת בירושה וכו' פידוע לבקיאם קצת בהנהגת העולם עתה, ורבותינו ו'ל אמרו בהפך פתר שם טוב מנח פל הרוצה יבא ויטל. וכתוב אב לא ישא בעון הבן וכו'. וכמו שראינו בכל הדורות שהיו צדיקים הרבה והיו להם בנים רשעים. וכן רשעים הרבה שהיו להם בנים צדיקים וכמאמר רבותינו ו'ל שאינה ירשה לה. וכמו שראינו אצל מלכי בית דוד שהיה אחו רשע גדול והיה בן יותם הצדיק, ומתקשה הנה יצא דיקא צדיק גדול ונורא חוקיהו המלך. וכן מחוקיהו נולדו מנשה ואמון שהיו רשעים, וממה יצא יאשיהו הצדיק שקמוהו לא היה אשר שב אל ה' וכו', וסוף כל סוף יצא מהם משיח צדקנו שכל הגאולה תהיה על ידו. וכל זה מחמת פי גם הרשעים הגדולים אין להם כח אלא לעקר את עצמם מהדעת דקדשה. אבל שרש נקדת הדעת דקדשה המשמש בישראל מירשת אבותינו הקדושים זה נשאר קים ועומד לעד ולנצח נצחים, עד שאחר כך מתלבשת הקדשה הזאת ויוצאת על ידי נרע הילודים שנולדים מהרשעים אלו בעצמן, עד שעל ידי זה קדשת הדעת דקדשה לא יפסק לעולם והיה נמשך מדור לדור עד הסוף. ובענין זה יש דברים נפלאים הרבה. אך כול הדברים פי הבחירה הפשוט לבן הרשע ולבן הצדיק, ואם לא ייטיב מעשיו ויסמך על זכות אבותיו או זכות בניו, מפל שכן שפתיח על ידי זה על הצדיק האמת אוי לו ולגשמתו. וזה היה פגם קרח כמאמר רבותינו ו'ל ואם ייטיב מעשיו אשרי לו.

(אוצר היראה צדיק אות לג)

והא בהא תליא

בחינת מחלקת קרח ועדתו מתגבר בכל דור, ומתאספים הרבה לחלק על הצדיק האמת העוסק לקרב נפשות ישראל להשם יתברך. וכן תאנת נאוף, שהוא בחינת מעשה זמרי, מתגבר גם-כן מאד. והא בהא תליא על-ידי מעשה זמרי מתגבר מחלקת קרח, הינו על-ידי התגברות תאנת נאוף, פגם הברית, פגם טפי המסח, על-ידי זה מתגבר המחלקת ביותר על הצדיק האמת. וכן להפך, שעל-ידי המחלקת שעל הצדיק מתגבר מעשה זמרי, רחמנא אצלן. ועל זה התפלל יעקב: "בסדם אל תבא נפשי", הינו במעשה זמרי, ויבקהלם אל תחד כבודי, הינו במחלקת קרח, כמו שאמרו רבותינו ו'ל הינו פגם".

(אוצר היראה מחלקת ונצחון אות עא)

באהבה יתרה

תקף פאשר נשמע לאנשי ארץ-ישראל היושבים בצפת ובטבריה שרבנו, וזכרונו לברכה, הוא בחיפה, שלחו הגדולים והצדיקים אשר שם, לבקש את רבנו, וזכרונו לברכה, שישע אליהם ובאו אנשי טבריה על יום כפור אליו, והביאו לו אגרות מגדולי הצדיקים, שפלאם מבקשים אותו לבוא לטבריה על חג הסוכות והוא לא השגיח על כל זה ואמר להאיש שהיה עמו לקנות לו אתרוגים והלך אל החכם החונה שם, ונתן לו עשרים פארעס (שם מטבע) והלך אל שדה ישמעאל, והביא לו שלשה אתרוגים מבקרים ויפים מאד...

ולא אבה האיש שהיה עמו לשמע אליו, ומאן לנסע לביתו, כי אמר שרצונו להיות בטבריה וכו' והשיב לו רבנו, וזכרונו לברכה: מאחר שאתה מתאנה להיות בטבריה, לך ושכר חמורים לשם פי דרכו היה לבלי להתעקש הרבה על שום דבר וכו'.

ושכר חמורים לעיר הקדש טבריה, ובאו לשם לעת ערב וכל הלילה הלכו אנשי טבריה לקבל פניו, זה נכנס וזה יוצא והרבה הלישו עצמם בבגדי שבת לכבודו ולא היה ישן כל הלילה מחמת זה ובתחלה נתאכסן בבית שאר בשרו נין ונכד של הרב הקדוש מורנו הרב נחמן מהרידענקא וזכרונו לברכה אך רבים אמרו שצריכין לראות בשבילו בית גדול שיהיה לו הרחבת הדעת ומיד הספימו שיתאכסן בבית הרבני המפרסם התיק והחסידי מורנו הרב צבי הרקער, ונכנס לשם.

ושלח אליו הרב הקדוש המפרסם מורנו הרב אברהם קליסקר וזכרונו לברכה, באשר שיום הקנה הוא אצלו על-פני הוא מן הנמנע שילך אצלו לתן לו שלום והשיב רבנו וזכרונו לברכה, שבלא זה היה בדעתו לילך אליו ומיד הלך להצדיק הנ"ל, וקבלו בכבוד גדול מאד מאד ובאהבה יתרה ובחבה גדולה מאד מאד וגדל האהבה והחבוב שהיה להרב הקדוש מורנו הרב אברהם הנ"ל עם כבוד רבנו הקדוש, וזכרונו לברכה, אי אפשר לבאר ולספר...

ורבנו וזכרונו לברכה, היה משבח ומפאר התורה שלו בלי ערה, כמעט שאין דגמתו גם אנכי שמעתי מפיו הקדוש שאמר ששלמות היה רק להצדיק מורנו הרב אברהם הנ"ל ואמר לי: הלא ראיתי כמה צדיקים, אבל שלמות הוא רק אצל הצדיק הקדוש הנ"ל.

(שבחי הר"ן ושיחות הר"ן סדר הנסיעה שלו לארץ ישראל אות ז)

מופתים אשר עשה משה

כל-מה שחוקים יותר באמונת הרצון, הינו להאמין ולידע שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך, בודאי מתחזק יותר רצון האדם לעשות רצונו יתברך ולבטל רצונו מפני רצונו יתברך, ולהיות לו על-כל-פנים כסופין ורצונות חוקים לעבודתו יתברך, אשר זה עקר הנהגות פידוע. אך על-ידי התגברות הבעל-דבר נחשך ונפגם אצלו אמונת הרצון, ועל-ידי זה נחלש גם הרצון שלו דקדשה, ונפול לרצונות אחרים, לתאוות וכיוצא. אך מחמת שאף-על-פי-כן כבר היו צדיקים הרבה בעולם, שגלו אמונת הרצון לעין כל על-ידי האותות והמופתים וכו', אשר עשה משה ושאר הנביאים והצדיקים הבאים אחריו, עד אשר אי אפשר לכפר חס ושלום בהרצון לגמרי. אך עקר כח הבעל-דבר לחסם עיניו עם חלושי כח שב ישראל הוא רק על-ידי שמטיל ספק ברצון, ומזה נמשכים כל ההתרחקות והנפילות של אותם שהתחילו קצת לגשת אל הקדש ואחר-כך נפלו מזה, הכל מחמת ספקות.

(אוצר היראה כנסת קהל צבאות אות ח)

אך אף-על-פי-כן

ועקר הפגם של קרח, שהיה גדול במעלה מאד, כמאמר רבותינו ו'ל ונפל לשאול תחתיות על-ידי שחלק על משה הכל היה על-ידי שעמד וסמך על דעתו והיה חכם בעיניו, כמרמז בדברי רבותינו ו'ל, שחרה לו ואמר: לא די שהוציאו אותי מכלל בקנה ומתנות, אלא שגלח ראשי ועשה אותי סכל! מיד נתקנא על משה לערער. מוכן שעקר הקנאה היה על-ידי שהוא רצה להיות חכם. ועל זה נאמר: "ראית איש חכם בעיניו, תקנה לכסיל ממנו". והלואי היה סכל בעיני עצמו לבטל דעתו נגד משה, אז היה יודע כי כל מה שעשה משה עמו הוא לטובתו והצלחתו הנצחית, כמבאר בפנים. הכלל, כי עקר הקדשה והחכמה הוא לבטל דעתו לגמרי נגד דעת רבו האמתי, ואז טוב לו וכל-זמן שהאדם שומר את עצמו מפל מיני מחלקת על האמת, ומבטל דעתו נגד דעת התורה והצדיקים אמתיים, יש-לו תקנה לעולם, והיה אף שיהיה, כי גדלת השם יתברך אין חקר, והכל יוכל להתתקן על-ידי תמימות ואמונה שלמה בהשם יתברך ובצדיקים הקדושים.

(הל' נט"ו לסעודה, הלכה ו, אות ז)

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.

נתן וצרנה כלאויר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו"ל

יריב בן מניה
חזרה בתשובה שלמה